

STENSZKY CECÍLIA

Én vagyok a hold sötét oldala

Én vagyok a hold sötét oldala, mondd
s gondolataitok nem érvényesek rám
mert a tudomány végül is elenyészik –
és én ott állok a szíved és szándékok
ijesztőnek elképzelt metszéspontjában

az ajtó vagyok, mely ki tudja hová nyílik
mondd, s valahogy nem jut még az eszembe
hogy ébren vagy mindannyiunk fájdalomában
a naponta összeomló világegyetemben
s a csontig hatoló sötét valójában
mint a nappal, úgy tündöklök benned.

én vagyok a megoldhatatlan egyenlet
mondd, és hozzáteszed: ne félj, kis bogár
lassan értem, míg csupaszodva reszketek
pontosan veled vagyok több önmagamnál.

Csomagolás (passacaglia)

*Nagypapának,
Vátinak*

sokat kell aludni hosszú volt az út
sokat kell aludni nagy lesz az út
be kell várnom megjöjjön a lelkem
meg kell várnom csak azt vihetem

minden lépést én tettem meg
magam választottam minden percét
meg nem álltam útközben
le sem maradtam csak nemrég.
minden perc a helyén volt,
minden lépést én tettem meg

megpihenek, erőt gyűjtök
emlékezem, nem tervezek
beérem magamat

beérem magammal
begyűjtöm a lelkeket
csak szundítok egy kicsit
vagy talán sokat

erőt gyűjtök megpihenek
számba veszem mit vihetek
csupán akiket szerettem
egy életen át megszerettem
hallom őket félálomban
tudom hogy nagy lesz az út,
nagyobb sosem lesz
mégsem kell csomag
számba veszem amit viszek

csordultig tele a lelkeim
fordul a nyár fordulok velem
egy létet kell kipihennem
csak amit magamból adtam
amikor öleltem
amit magamból adtam csak azt vihetem

Lépcsőfokok

Ne kapkodj. Ne akarj. Ne nézz mást.
Mint ahogy nagyvad a prédára figyel
másodpercenként, centiről centire
hagyd el kezedből a rohanást.

Először a szavak olvadnak el
(a mozgás megmarad)
majd apránként a számok is
szem mögött, bőr alatt.
Végül a város porlik széjjel,
s tudód megáldja homokkal
egy-egy szilánkos mozdulat.

Akkor feszül meg a gondolat.
A benned pihegő apró madár
(percenként hússzor lélegzed ki-be)
csak az mozdítja már a lábad
(őbenne rejted el arcodat).

És tapogatod a levegőben
az éghez vezető láthatatlan,
keskeny, titkos lépcsőfokokat.